

POŠTAR

STROKOVNI LIST POŠTNIH NAMEŠČENCEV.

Štev. 3.

V Ljubljani, dne 5. februarja 1929.

I. leto.

„Pridobljene pravice“.

Kakor vedno ob vsaki taki priliki v naši državi, tako prihaja tudi sedaj, ko čujemo vesti o ureditvi uradniškega vprašanja, klic ali bolje rečeno opozorilo na »pridobljene pravice« med svet. To znači, da ta klic ni nepotreben, ampak da je prizadeti državni uslužbenec popolnoma prepričan, da lahko pride nanj nesreča prav samo zaradi tega, ker doslej v naši državi pojma »pridobljenih pravic« nekateri često niso pravilno razlagali vsled nepoznanja razmer, ali pa ga poznati oziroma pravilno razlagati niso hoteli. Zato je potrebno, da prav sedaj to zadevo obrazložimo ter tako tudi odločujočim krogom v sedanjih vladi damo priliko, da si ustvarijo sodbo o upravičenosti naše zahteve, da morajo pridobljene pravice ostati tudi v bodoče nedotakljive.

Najprvo hočemo podati nekaj pojasnil na splošno, ker se to tiče državnih uslužbencev pri vseh resortih, potem pa bomo usmerili poudarek specialno na našo poštno stroko.

V Avstroogrski smo imeli tudi preko kaderskega roka dalje služeče podčastnike z večjo in manjšo predizobrazbo, ki so največkrat opravljali zelo važne posle, zlasti v vojaških, pisarniških in administrativnih službah. V socialnem pogledu je bila za te ljudi zlasti starostna preskrba polovičarska. Po 12-letni službi je tak podčastnik imel pravico do certifikata, ki mu je omogočal potegovati se za civilno državno službo, in sicer za mesto uradnika ali pa sluge, kakršen certifikat mu je pač vojaška uprava priznala in izročila po njegovi predizobrazbi oziroma vojaški kvalifikaciji. Nekateri so bili tako srečni, da so dobili civilne državne službe, a drugi so po potrebi in možnosti postali administrativni častniki, vojaški uradniki ali uradniki brez čina. Drugi zopet so pa ostali kot podoficirji še naprej v službi do svojih poznih moških let, da so potem dobili kako milostno — invalidnino.

Certifikatisti uradniki so prišli tako po zakonu iz l. 1872. in na podlagi pozneje izdanih naredb v civilno državno službo k raznim resortom. Znani so bili po svoji pridnosti, vestnosti in natančnosti.

Za poštno stroko v grupi »C« avstrijske uradniške pragmatike so bili usposobljeni le oni certifikatisti, ki so poleg dobre vojaške kvalifikacije imeli vsaj predizobrazbo štirih razredov srednje ali treh razredov meščanske šole (takrat še 4 razredov ni bilo), in pa da so absolvirali 6 mesečni prometni tečaj ter položili državni prometni izpit (Postverkehrsprüfung). Tako so bili ti certifikatisti uvrščeni v grupo »C« avstrijske pragmatike, to je grupa, ki odgovarja sedanjih II. kategoriji. Pri uvrstitvi pa so ranžirali pred onimi maturanti, ki so istočasno položili imenovani izpit, ker se jim je gotovo število vojaških let po zakonu vštelo v napredovanje tudi v civilni drž. službi.

Tako so ti uradniki tudi po prevratu ostali na svojih položajih, ker jim te pridobljene pravice nihče kratiti ni mogel. Ob novi pragmatiki so bile te pravice pravtako priznane, dasi je bilo treba zato boja, ter so bili ti uradniki prevedeni in uvrščeni kakor prej, analogno z maturanti.

Imamo pa pri poštni stroki še drugo vrsto uradnikov z pridobljenimi pravicami v II. kategoriji.

So to bivši poštni oficijanti, adjunkti in nadpoštariji. Ti so morali najprvo absolvirati trimesečni teoretični in trimesečni praktični tečaj za oficijante ter položiti oficijantski izpit (nižja poštna šola). Na podlagi tega so bili postavljeni za oficijante oziroma adjunkte. Po določeni 8 letni izvrstni službi v tem svojstvu so imeli zakonito pravico prositi za pripustitev v prometni tečaj ter so potem delali prometni izpit, kakor certifikatisti in maturanti. Analogni izpit so morali imeti tudi kompetenti za nadpoštarska mesta. Tako so dosegli tudi oficijanti in adjunkti eventualno »C« grupo avstrijske pragmatike ter bili tudi po pragmatiki iz l. 1923 uvrščeni kakor maturanti v II. kategorijo na podlagi tako pridobljenih pravic.

Tako je jasno, da so vsi ti zgoraj navedeni uradniki res na podlagi višje strokovne izobrazbe, vsled prekvalificiranja dosegli II. kategorijo, v kateri se nahajajo danes. Ne more in ne sme tedaj biti nobenega dvoma, da bodo morali biti analogno razvrščeni tudi na podlagi vsake nove pragmatike v bodoče! Za to pa mora skrbeti poštna uprava in vsi drugi odločujoči faktorji s tem, da bo v vsaki novi pragmatiki dovolj jasno povedan oni moralni, ne pisani zakon o priznavanju »pridobljenih pravic«. V bodočo novo pragmatiko spada tedaj strogo določena definicija v zaščito v tem članku navedenih uradnikov poštne stroke s prekvalifikacijo, kakor smo jo obrazložili. Bivši poštni prometni ozir. nadpoštarski izpit, položen pred sedanjo pragmatiko iz leta 1923, naj tudi v bodoče prizadeto uradništvo uvršča v iste položaje kakor maturante. Ti imajo do tega pravico ne samo formalno, ampak tudi po vseh pojmovanjih »pridobljenih pravic« ostalega civiliziranega sveta.

Druga je zadeva z onimi bivšimi oficijanti in adjunkti, ki so prišli v II. kategorijo sedanje pragmatike na podlagi določil uredbe o razvrščanju uradništva in ki jih je pozneje zaščitil finančni zakon za l. 1926, ki pravi, da se smatra tudi oficijanski izpit enakovreden izpitu poštne šole. Vsled tega se oni prej imenovani uradniki s prometnim izpitom ne smejo zamenjati z onimi uradniki II. kategorije (bivšimi oficijanti), ki tega izpita nimajo, oziroma, ki imajo samo oficijantski izpit, tedaj manjšo strokovno izobrazbo. Dalje nas zadeva teh uradnikov (bivših oficijantov) ne zanima ter smo to omenili samo v podkrepitev in pojasnevanje naših pridobljenih pravic. — Nasprotno tem tovarišem želimo, da obdrže svoje položaje tudi v bodoče.

K »pridobljenim pravicam« spada pa še vštetje doslužene efektivne vojaške službe v napredovanje, ker bi bila neznosna krivica, če bi se to ne zgodilo tudi v bodoče, zlasti napram ženskemu uradništvu, ki je vedno lahko sedelo v svoji službi, medtem ko so moški morali služiti državi kot vojaki. Vštetje vojaške službene dobe v napredovanje je generalna zahteva za vse državne uslužbence in vseh panog. To črtati, bi se reklo, ustvarjati kaos v državni upravi in pa delati neizmerno krivico.

Te misli niso napisane enostransko, ampak na podlagi raznih dogovorov med društvom poštne prometnih uradnikov in drugimi poštne strokovnimi organizacijami — zlasti maturantskim društvom, katerega se je zadeva največ tikala.

F. Š.

Ali so poštni uslužbenci res proti komercializaciji pošte, brzojava in telefona?

V letošnji 20. številki »Slov. Naroda« smo čitali, da je predsednik Saveza poštinih brzojavnih uslužbencev T. S. Jovanović v beograjskem »Vremenu« objavil članek, v katerem svari državo pred izročitvijo pošte, brzojava in telefona v privatno eksploatacijo. Kot glavne argumente navaja to, češ privatna iniciativa pozna samo svoje lastne interese — čisti dobiček — neglede na splošne narodne interese, na visoko državno moralo in krušne potrebe naroda. Zato je, pravi on, organizacija poštne brzojavnih uslužbencev proti poizkusom komercializacije oz. privatne eksploatacije. Poštna stroka zasleduje svoj vzvišeni cilj služiti vedno vsem in vsakomur. Njena naloga ni doprinesati državi dohodka za vsako ceno, temveč služiti visokim gospodarskim in kulturno socialnim potrebam države in vse družbe. Kot taka je tudi kakor redko katera druga državna ustanova popolnoma in v splošno zadovoljstvo doslej odgovarjala vsem potrebam. Razen tega pa nudi državi znaten dohodek iz svojega proračunskega suficita.

To pa ni, izvaja nadalje člankar, uspeh privatne iniciative, temveč dela poštno-brzojavnega osebja, ki je spričo vseh dohodkov v korist državni blagajni živelo doslej v siromaštvu in bedi. Treba je samo še, da se odstopi v najem onim, ki so se navadili sedeti v senci njihovega dela, pa bo potem odzvonilo delovnemu osebju v tej stroki.

Kaj naj rečemo k temu?

Primanjkuje nam prostora, da bi se spuščali v daljšo razpravo. Ne pravimo, da so same fraze, ker je mogoče, da je ta izvajanja нареkovala T. S. Jovanoviću njegova ideologija o poštni stroki, strinja pa se s temi izvajanjmi gotovo ne celokupno poštne osebje.

Doslej še ni nobena država, pa tudi nobena država ne bo kar na slepo proti neki primerni odkupnini oddala svojih ustanov v privatno eksploatacijo, ne da bi ščitila svoje interese, ne da bi si izgovorila neko kontrolo nad delovanjem privatnega podjetja, ne da bi celo fiksirala neki maksimum pristojbin in tako ščitila svoje državljanke, ne da bi prej osigurala bodočnost svojih nameščencev, ki prehajajo pod drugo firmo itd. itd. Ne uvidevamo, zakaj bi se prejšnja visoka morala v stroki ne mogla držati tudi pod privatnim gospodarjem, saj bi se pravice in dolžnosti ne izpremenile. Tudi novemu gospodarju bi ne doprinesali dohodkov za vsako ceno in bi kar naprej služili visokim gospodarskim in kulturno socialnim potrebam države in vse družbe.

V materialnem pogledu pa uslužbenci, kaj mislite, najbrž ne bi ničesar izgubili, pač pa bi nam utegnili biti boljše. Seveda, je že res, novi gospodar bi si situacijo dobro ogledal in sprejel samo tisto, kar je kvalificiranega, vse drugo pa bi odklonil. Vsi tisti so že zdaj odločno proti vsakemu poizkusu privatne eksploatacije, ki sloni na veliki mobilnosti, ekonomiji, gibčnosti, ekspeditivnosti in ki ne pozna nobenega nepotizma itd. itd.

Oglejmo si malo, kako sodi o tem vprašanju člankar S. M. D. v 11. in 12. številki beograjske »Naše pošte«. Že prvi stavek njegovega članka »Samostalne uprave pošta, Telegrafa i Telefona«: »Poznato je, da država rdjavo upravlja privrednim preduzečima« kaže, da ni v legiji T. S. Jovanovića. Njegova nadaljnja stvarna izvajanja, v katerih opisuje, kako namerava izvesti podobno reformo telegrafa in telefona Belgija in kako je že izvedla do neke meje reformo Poljska, pa pričajo, da celo druge države z dobro organizacijo čutijo vso pezo nekaterih ustanov, ki jih ovirajo v administraciji. Bodimo prepričani, da so tudi druge države, ki so se za reformo v tem smislu odločile, dobro pretehtale vse momente in da se niso prav nič ustavljale ob vprašanju, ali bo to mogoče ško-

dilo državnemu prestižu. Nasprotno, take države vodi edino pravo načelo: česar ne moreš opraviti sam, oddaj drugemu, ki bo to zmozel in opravil tako, da bo dobro.

V eni prihodnjih številok se najbrž še povrnemo k temu vprašanju.

Današnje stanje zakonodaje glede poštinske prostosti.

Na področju ljubljanske poštne direkcije ureja poštinsko prostost nekdanji avstrijski zakon o poštinski prostosti od 2. oktobra 1865. Izvzeta je samo pokrajina Medjimurje, za katero veljajo podobna določila bivše ogrske poštne uprave. Prav za prav bi moralo biti izvzeto tudi Prekmurje, ker tudi za to pokrajino pred prevratom ni veljal omenjeni zakon, temveč kakor za Medjimurje enaka določila bivše ogrske poštne uprave. Ob inkorporaciji Prekmurja naši novi državi se je raztegnila veljavnost avstrijskega zakona o poštinski prostosti tudi na to pokrajino, in sicer kar via facti z edino utemeljitvijo, češ novo prevzete pošte spadajo pod upravo ljubljanske poštne direkcije. In pri tem je ostalo.

Zakon iz leta 1865 ni samonikel, temveč je samo rezultanta raznih določb, ki so veljale glede poštinske prostosti na teritoriju bivše avstrijske poštne uprave pred tem letom. Saj vsebuje že poštni zakon iz leta 1837, ki je tudi pri nas še v veljavi, nekaj določil glede poštinske prostosti (člen 25). Pozneje je izšlo nebroj zakonskih določb in naredb, ki so dovoljevale raznim fizičnim in pravnim osebam poštinsko prostost, tako da je že leta 1851 skušala neka naredba ministrstva za trgovino, obrt in javna dela sistematično urediti vso stvarino, vendar brez trajnejšega uspeha. Glede na ta neuspeh je izšel leta 1865 novi zakon o poštinski prostosti.

Novi zakon je bil zgrajen na zahtevi, da se izloči kar največ dotedanjih osebnih oprostitev ter da se v prvi vrsti upoštevajo državni interesi. Vendar zakonodajalec ni mogel eliminirati vseh osebnih oprostitev. Na ta način je našel pot v novi zakon tudi princip **osebnih oprostitev**, čeprav v zelo majhni meri (prostost poštne cesarja in cesarske rodbine, rodbini Paar in Taxis). Drugo načelo zakona je načelo **brezpogojnih oprostitev**, katerih so deležne državne in deželne oblasti in uradi. Ker so pa že takrat obstojali nedržavni zavodi, ki so poslovali v državnem interesu, se je moral zakonodajalec ozirati tudi nanje, da je ustregel temeljnemu namenu zakona, to je upoštevanju državnih interesov. Tako je zakon upošteval tudi princip **pogojnih oprostitev**, jih specijalno naštel in tudi predpisal in hkrati določil pogoje, pod katerimi so bile te oprostitve dovoljene. Vsled tega je postal zakon takoj v začetku obširen in težko pregleden ter je tako takoj po rojstvu pokazal vse svoje slabe tehnične strani.

Ker se je pa avstrijska državna uprava izpopolnjevala, je bilo treba k obstoječemu zakonu, ki brezpogojne oprostitve kar generalno našteva, dočim so pri pogojnih oprostitvah baš s taksativnimi navedbami zakona nastale kešneje vrzeli, od časa do časa izdati vse polno razlag, tolmačenj in naredb. Tako je iz zakona do pričetka svetovne vojne postal kolos, ki ga tudi najbolj izvežbani uradniki niso mogli brez večjih ali manjših zmot uporabljati in interpretirati. Za praktične vsakdanje poštne posle pa je bli naravnost ovira. Do prevrata je to stanje poslabšala še uvedba poštinske prostosti Rdečega križa in vojaških oseb.

Iz vsega tega vidimo, da ta zakon ni imel posebne eksistenčne pravice. To je uvidela že bivša avstrijska poštna uprava, ki je pripravila leta 1916 nov projekt zakona, ki se pa zaradi tedanjih vojnih razmer nikdar ni uresničil.

(Nadaljevanje.)

Zaradi pomanjkanja prostora smo morali več člankov odložiti za prihodnjo številko, kar naj izvolijo dopisniki upoštevati.

✦ Martin Lah.

Nemila smrt nam je dne 4. januarja ugrabila tovariša Martina Laha, poštnega zvančičnika na Jesenicah. Pokojni je bil vnet član naše stanovske organizacije in je v svojem službenem kraju in tudi drugje po Gorenjskem mnogo storil za njeno utrditev. Številno spremstvo na njegovi zadnji poti je dokazalo, da je imel mnogo iskrenih prijateljev in da je bil zelo priljubljen pri svojih stanovskih tovariših in tudi pri svojih službenih predstojnikih. Njegov pogreb se je vršil 5. l. t. l. na jeseniško pokopališče. Med drugimi so se ga udeležili g. upravni Avser, ca 20 pokojnikovih stanovskih tovarišev in tov. predsednik Gruden iz Ljubljane, ki se je ob odprtem grobu v imenu »Osrednjega društva« poslovil od prerano umrlega tovariša.

Rajni zapušča soprogo in mladoletnega sinčka. Naj mu bo lahka zemlja, preostalim žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Osrednje društvo nižjih pošt. in brzoj. uslužbencev.

Za ali proti poštni šoli.

V prejšnji številki »Poštara« smo pobijali naziranje »Predratni«, ki je v beograjski »Naši pošti« pod gornjim naslovom zagovarjal dveletne poštne šole. Kakor vidimo, mu je ta stvar zelo pri srcu, ker zagovarja isto stvar tudi v 11. in 12. številki omenjenega lista. Tudi mi vztrajamo pri svojih argumentih. Strinjamo se pa z njim, da je treba pomesti s sistemom dnevničarjev. Njegovemu javkanju, da mu maturanti praktikanti nočejo delati pri »šalterju«, pa ne moremo pomagati, če ni sam dovolj močan, da bi napravil v svoji hiši red.

Pri nas se maturanti ne upirajo nobenemu delu. Mi »predratni« maturanti smo delali tudi, kjer in kadar je bilo treba oz. smo poznali disciplino, čeprav smo imeli samo prometni tečaj, ki je pa po našem mnenju več zalegel kakor kakšne poštne šole z nepotrebni učnimi predmeti.

Društvene vesti.

Maturantsko društvo P. T. T. činovnika, podružnica u Zagrebu priopčuje svojim članovima, da je u dogovoru sa centralnom upravom M. D. prihvaćen strukovni list »Poštar«, koji izlazi u Ljubljani, prihvaćen kao društveno glasilo. Stoga se list dostavlja svim članovima bez razlike.

Pretplatninu za list ubirat će Podružnica posebno tromjesečno po 6 (šest) dinara. Da se ne bi članovi bunili, što podružnica M. D. u Ljubljani javlja svojim članovima, da se pretplatnina namiruje iz redovite članarine, moramo spomenuti, da kod ljubljanske podružnice tromjesečna članarina iznosi 30 Din a kod nas 20, odnosno sa sadanjem pretplatom 26 Din.

Ovom prigodom naročito umoljavamo naše članove podružnice izvan Zagreba (u »provinciji«), da se sjetе sa redovitim priposlanjem članarine i pretplate, što je do sada uz redovite opomene išlo vrlo slabo ili nikako. Članovi izvan Zagreba moraju znati, da se »vodi računa« i o njima, pa nije kolegijalno, da samo članovi u Zagrebu snašaju sve troškove za njih, koji i onako materijalno više stradavaju, nego li članovi u provinciji. Kako spomenusmo, članarina i pretpлата na list iznosi sada tromjesečno 26 dinara. Svojedobno su u tu svrhu razslane vanjskim članovima čekovne uplatnice Centrale M. D. u Zagrebu, pa u koliko vanjski članovi Zagrebačke Podružnice M. D. ne bi iste imali, da članarinu i pretpлатu pošalju **uputnicom**, naplativši ili odbivši i onako neznatnu taksu na dolje označeni naslov.

Kako sada imademo i društveno glasilo, a imade se i mnogo razloga i materijala, da se što god iznese u glasilo o našim staleškim i stručnim prilikama, pozivamo naše članove, da se ugledaju u naše drugove i braću Slovence te da i oni svojom saradnjom doprinesu razvitku našega glasila.

Podružnica M. D. Zagreb, Franjo Sabljar, rač. čin. mjesne kontrole p. t. dir.

Vabilo na redni občni zbor Gospodarske zadruge poštних nameščenecv r. z. z o. z. v Ljubljani, ki bo dne 24. februarja 1929 ob 9 uri zjutraj v »Beli dvorani« hotela Union z dnevnim redom: Verifikacija pooblastil, poročilo načelstva, poročilo nadzorstva, sklepanje o pritožbah in prizivih, odobritev računskega zaključka za leto 1928, sklepanje o podelitvi absolutorija, dopolnilna volitev članov načelstva in volitev članov nadzorstva, slučajnosti.

Če bi občni zbor ob napovedanem času ne bil sklepčen, se vrši po čl. 37 zadružnih pravil istotam in z istim dnevnim redom pol ure pozneje, t. j. ob 9. uri in pol drugi občni zbor, ki bo sklepal ob vsakem številu navzočih članov. Pooblastila se bodo sprejemala v soboto, dne 23. febr. t. l. med 4. in 6. uro pop. v zadružni pisarni, Pred Prulami 1. in na dan občnega zbora med pol 9, in 9. uro zjutraj v zborovalni dvorani. Računski zaključek bo na vpogled članom od 13. do 23. febr. t. l. med uradnimi urami zadruge. — Načelstvo.

Pojasnilo radi 8 % rentnega davka od obresti. V zadnjem času begajo nekateri neodgovorni uslužbenci naše vlagatelje z 8 % rent. davkom, češ da jim bo zadruga odtegovala po 8 % od kapitala. — Obveščamo vlagatelje, da se bo davek, če se bo sploh plačeval, odtegoval le od obresti in ne od kapitala. Kakor čujemo, bodo vse zadruge tega davka najbrž oproščene in ga našim vlagateljem najbrž ne bode treba plačevati. — Načelstvo »Gospodarske zadruge poštних uslužbencev«.

Občni zbor krajevne skupine nižjih p. t. uslužbencev v Ljubljani. Dne 20. januarja t. l. se je vršil na Sv. Petra cesti, v salonu »pri Jerneju«, redni letni občni zbor krajevne skupine društva nižjih p. t. uslužbencev v Ljubljani.

Obisk je bil dober, a prostor, kakršnega smo si izbrali, bi lahko sprejel še vse tiste, ki so doma ostali in si mislili, da bo tudi brez njih opravljeno. Zlasti udeležba z dežele je bila pičla.

Društveni funkcionarji so podali zborovalcem obširna poročila o delu in borbi društva za interese nižjih p. t. uslužbencev v poslovnem letu 1928.

Poročila so pokazala, da čakajo nižje uslužbence še težki časi in da pride lahko še do neprijetnih presenečenj, ako se nam ne posreči zvedriti temnega neba, ki visi nad nami. Društvo bo zato v svoji borbi potrebovalo materialne in moralne pomoči od slehernega nižjega p. t. uslužbenca. Vodstvo nižjih p. t. uslužbencev si je sigurno uspehov, ako mu bodo stali ob strani vsi solidarno, požrtvovalno in v trdni veri, da se vendar borimo vsi skupno za svojo pošteno stvar. Če pa tega ne bo, odklanja vodstvo že naprej vsak očitak glede event. slabih rezultatov, ker ni nikdar izjavilo, da zna delati čudeže, pač pa samo to, da bo vestno in na legalni podlagi zastopalo koristi vsakega in vsih, vselej in povsod.

Za poslovno leto 1929 je bil izvoljen soglasno sledeči odbor: Načelstvo: predsednik Vinko Klančar; podpredsednik Jakob Smolnikar; tajnik Edvard Plevel; namestnik Vinko Dvoršak; blagajnik Dragotin Rotter in namestnik Anton Engelman. Odbor: Joško Penko, Martin Bizjak, Ignac Drmaša, Leopold Kucler, Franc Urh, Franc Tešar, Stanko Mencini in Avgust Tome. Nadzorstvo: Franc Kovačič, Franc Krese. Pregledniki bolnikov: Martin Beziak, Vič; Avgust Tome, Šiška; Anton Meglič, Ljubljana.

Po zborovanju se je razvila prijetna, intimna zabava, ki je pokazala, da bi kazalo večkrat prirediti kak družaben večer oz. sestanek. Na takih večerih se ljudje spoznavaajo, si pojasnijo to in ono; taki večeri odstranijo često nepotrebne predsodke in pomisleke.

Ta večer se je zaključil v prepričanju, da bo leto osorej marsikaj, kar nas še čaka, izvršeno tako, kakor si želimo. Društveno delo samo pa nam bo lajšal novi list »Poštar«, ki bo rad priobčeval in podpiral vse naše osnovane težnje.

Zato pa se obračamo na vse tiste tovariše nižje p. t. uslužbence, ki so znani kot odlični strokovni delavci, kakor tudi na tiste, ki imajo kaj drugega stvarnega povedati, da začno zalagati list s primernimi članki. Tajnik Plevel.

Društvo prometnih poštних uradnikov sporoča svojim članom, da so se pravočasno storili koraki na zelo merodajnem mestu v svrhu zaščite pridobljenih starih pravic našega članstva za slučaj izdaje novega uradniškega zakona. — Dalje opozarjamo na razpis občnega zbora, ki je objavljen na drugem mestu ter prosimo, da se ga prav vsi tovariši udeležijo. Oni, ki so bili službeno zadržani, naj službeni vrstni red pravočasno zamenjajo. Pričakujemo tudi štajerske tovariše. Posebnih vabil ne bomo pošiljali! — Vsak naš član dobiva strokovno glasilo »Poštar« brezplačno, ker ga plačuje društvo iz članarine. Podpirajmo list z raznovrstnimi dopisi! — Odbor.

Občni zbor društva prometnih uradnikov v Ljubljani se vrši 16. februarja t. l. ob 8 uri zvečer v gostilni pri »Možini«, Vidovdanska cesta, z dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo pregledovalcev računov. 5. Volitev novega odbora. 6. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

Občni zbor maturantskega društva dne 12. januarja t. l. je podal jasno sliko o delovanju društva v preteklem letu in o razmerju vodstva napram ostalim poštanim organizacijam. Po tajniškem poročilu posnemamo, da si je društveno vodstvo v letu 1928 stavilo za nalogo, boriti se do skrajnosti, da se uradniški zakon pravilno in pravično izvede in da dosežejo poštne uradniki s polno srednješolsko in višjo strokovno izobrazbo, kar zakon določa. V drugi vrsti pa je stremelo vodstvo za tem, da se ustvarijo znosnejše razmere med poštanimi organizacijami.

Po uredbi od 27. junija 1921 smo bili vsi prevedeni v p. t. činovnike neglede na temeljne pogoje za sprejem v poštno službo. Ta uredba je ignorirala vso šolsko in strokovno izobrazbo, a merodajni faktorji so jo še bolj izmrcvarili, posebno ker že naredbodavec sam ni točno ločil pojmov o poštini šoli. Zdi se, da je bila naredba namenoma tako redigirana, da so bila pač posameznikom odprta vrata za višje položaje. Poglejmo uredbi! Govori o višji šoli, o nižji šoli, o poštini šoli in o poštne kurzu za one, ki so dovršili najmanj štiri razrede

gimnazije. Na takem brezpravem položaju nas je zatekel uradniški zakon l. 1923. Tedaj so previdno in premišljeno v razvrstitveno uredbo vtihotapili naziv: »p. t. čin«, kar pa ni nikako zvanje ali položaj, in tako je prišlo do absurdnosti, da izobrazba, šolska kakor tudi strokovna, ni prišla do izraza, temveč da je odločevala samo starost, zaradi česar so prišli slabo kvalificirani do najvišjih položajev. Take moralne krivice se morajo popraviti. To je uvidela tudi vlada, ki je izdelala neki načrt za novo razvrstitev. Toda glej zopet prozoren namen! Poudarja se v tem predlogu samo — p o š t n a š o l a ! Ali res ni nobenega razločka med višjo šolo in nižjo? Ali niso točno označeni sprejemni pogoji za eno ali drugo? Zakaj se potem ta šola ne imenuje s pravim naslovom tako, da bi bilo izključeno vsako izigravanje itd.

Proti takemu manevriranju s »poštno šolo« in zlorabi pojmov — tehničnih izrazov — je zavzelo društvo stališče in zahtevalo, da poštno ministrstvo loči nižjo poštno šolo (tečaj) od višje, ker je za nižji tečaj predpisana le šolska izobrazba štirih razredov srednje šole, dočim se zahteva za višji tečaj popolna srednja šola z zrelostnim izpričevalom. Iz srca pozdravljamo sedanjo namero vlade, ki hoče in namerava izvesti uradniški zakon, upoštevajoč šolsko in strokovno izobrazbo. Poudariti moramo, da finančni zakon iz l. 1926 ni vzporedil kakih izpitov, posebno nižjih izpitov ne kot enakovredne s popolno šolsko izobrazbo in višjim strokovnim izpitom, temveč fin. zakon je razne tečaje in izpite samo priznal kot enakovredne z nižjo ali višjo p. t. šolo. V zakonu so pa gotovi funkcionarji namenoma stilizirali besedilo splošno in proti uredbi iz l. 1921. in zopet namenoma niso ločili poštne šol.

(Nadaljevanje.)

Prihodnji sestanek maturantskega društva bo 7. febr. t. l. ob 20. v hotelu »Slon«. Udeležba obvezna!

Občni zbor osrednjega društva nižjih p. t. uslužbencev v Ljubljani se vrši dne 17. februarja ob 14. popoldne v Beli dvorani hotela Union.

Tvornica dežnikov L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo bogato zalogo
dežnikov in sprehajalnih palic.
12-2

TUJEČ EVGEN

Ljubljana, Smoletova ulica šte. 3
se priporoča za prodajo elektrotehn.
in tehničnega materiala, žarnic,
motorjev, transformatorjev itd.
Samoprodaja za SHS barve proti
rji »ANTOXID«. 12-2

D. ZDRAVIČ

Ljubljana, Florijanska ulica
kupi vse vrste kože od
divjačine skoz celo leto. 2-2

Največjo izbero vsakovrstnega usnja
in čevlarskih potrebščin
priporoča

Franc Erjavec, Ljubljana
Starl trg št. 11. 6-2

Jože Mihelič in drug

LJUBLJANA
Dunajska cesta št. 41.
Telefon 2777. 2-2

Prispevajte za
tiskovni sklad,
da bomo list
povečali!

Izdelovanje damske
in moške konfekcije

ELITE

družba z o. z.

Ljubljana, Prešernova ul. 9.

Prodaja damske,
moške in deške

konfekcije

na debelo in drobno

Prvovrstno izvrševanje po meri.

6 1

Modna manufakturna trgovina

Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja
na obroke potom Gospodarske zadruga poštne
nameštencev.

Cene zmerno! Postrežba točna in solidna!
24-2